

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 24Co/721/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2714202730
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Magdaléna Krajčovičová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2016:2714202730.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v právnej veci navrhovateľa: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 792 752, zastúpený spoločnosťou: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Kubániho 16, Bratislava, IČO: 47 233 516, proti odporcom: 1. C. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom N. XXXX/XX, I., 2. O. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom N. XXXX/XX, I., za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcov: VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV, občianske združenie, so sídlom Šafárikovo nám. 7, Bratislava, IČO: 42 362 962, zastúpený advokátom: JUDr. Bohdan Jakubis, so sídlom Dobrovičova 13, Bratislava, v konaní o zaplatenie 934,40 Eur s príslušenstvom, o náhrade trov konania vedľajšieho účastníka, na odvolanie navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Skalica, č.k. 5C/200/2014-39 zo dňa 21. mája 2015, takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti týkajúcej sa náhrady trov konania vedľajšieho účastníka na strane odporcov potvrdzuje.

Vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcov sa náhrada trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením prvostupňový súd prvým odsekom výroku konanie zastavil druhým odsekom výroku rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, tretím odsekom uložil navrhovateľovi zaplatiť trovy právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka na strane odporcov vo výške 187,92 Eur k rukám jeho právneho zástupcu. Posledným odsekom výroku rozhodol o vrátení 49,30 Eur titulom súdneho poplatku navrhovateľovi prostredníctvom Slovenskej pošty, a.s. do 30 dní od právoplatnosti uznesenia.

Rozhodnutie v odvolaní napadnutej časti druhého odseku výroku odôvodnil použitím § 146 ods. 2 O.s.p., vedľajší účastník má (rovnako ako akýkoľvek hlavný účastník) jednak právo na právnu pomoc pred súdmi, čo je základné ústavné právo (článok 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky), ktoré sa v rámci civilného súdneho konania realizuje možnosťou zabezpečiť si kvalifikované právne zastúpenie splnomocneným právnym zástupcom - advokátom, a samozrejme má i právo na náhradu trov konania, kam podľa ustanovenia § 137 ods. 1 O.s.p. bez akýchkoľvek pochybností patrí i náhrada trov právneho zastúpenia. Samozrejme, vedľajšiemu účastníkovi môže byť priznaná náhrada trov konania (teda i náhrada trov právneho zastúpenia) len v prípade, ak právo na náhradu trov konania vznikne tomu účastníkovi, na strane ktorého v konaní vystupoval.

Od 01.01.2015 nadobudla účinnosť novela Občianskeho súdneho poriadku, zákon č. 353/2014 Z.z., ktorá okrem iného dopĺňa doterajšie ustanovenie § 93 Občianskeho súdneho poriadku. Podľa § 93 ods. 3 O.s.p. účinného od 01.01.2015 súčasťou oznámenia o vstupe musí byť aj súhlas účastníka, popri ktorom sa zúčastňuje na konaní, inak súd na oznámenie o vstupe neprihliada. Občiansky súdny poriadok v platnom a účinnom znení neobsahuje intertemporálne ustanovenie upravujúce časovú pôsobnosť ust. § 93 ods. 3 O.s.p. v platnom a účinnom znení. Časovú pôsobnosť je potrebné preto interpretovať v spojitosti s princípom právneho štátu, ktorý je zakotvený v čl. 1 ods. 1 Ústavy SR. Majúc na zreteli princíp právneho štátu nemôže nastať pravá retroaktivita, ktorá by spôsobila nepredvídateľnosť

práva a stratu právnej istoty. Je potrebné zdôrazniť aj rešpektovanie práva vedľajšieho účastníka na spravodlivý proces tak, aby mu nebola odňatá možnosť konať pred súdom. Vedľajší účastník vstúpil do konania momentom relevantného oznámenia vstupu na súd podľa Občianskeho súdneho poriadku platného a účinného v čase vstupu. Týmto momentom vzniklo vedľajšiemu účastníkovi procesné postavenie vedľajšieho účastníka. Právo vedľajšieho účastníka konať pred súdom nemožno vedľajšiemu účastníkovi bezdôvodne odňať. Z uvedeného je zrejmé, že ust. § 93 ods. 3 O.s.p. v platnom a účinnom znení možno aplikovať len na vstupy vedľajšieho účastníka do konania na stranu odporcu od 01.01.2015. Súd preto aplikuje na túto situáciu Občiansky súdny poriadok platný a účinný do 31.12.2014, t.j. Občiansky súdny poriadok platný a účinný v čase vstupu vedľajšieho účastníka do konania na stranu odporcu. V tomto konaní mal súd preukázané, že podmienky pre vstup občianskeho združenia: Všeobecná ochrana práv spotrebiteľov, Šafárikovo nám. 7, 811 01 Bratislava, IČO: 42 362 962 do konania boli splnené.

Vedľajší účastník si uplatnil náhradu trov právneho zastúpenia, ktoré vyčíslil celkom v sume 187,92 Eur. Trovy právneho zastúpenia odporcu v 1. rade sú vyčíslené v zmysle § 10 ods. 1 Vyhl. č. 655/2004 Z.z. za 2 úkony právnej služby á 51,45 Eur (1. prevzatie vecí a zastúpenia, 2. písomné podanie na súd - vyjadrenie), a paušálna odmena za 2 úkony vo výške á 8,39 Eur, spolu 119,68 Eur. Trovy zastúpenia odporcu v 2. rade sú: základná sadzba tarifnej odmeny znížená o 50% v zmysle § 13 ods. 2 Vyhl. č. 655/2004 Z.z. á 25,73 Eur (1. prevzatie vecí a zastúpenia, 2. písomné podanie na súd - vyjadrenie) a paušálna odmena za 2 úkony vo výške á 8,39 Eur, spolu 68,24 Eur. Súd zaviazal navrhovateľa, ktorý zobral svoj návrh späť (nárok je preplatený), k povinnosti uhradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu trovy konania v zmysle § 146 ods. 2 O.s.p. v celkovej sume 187,92 Eur, keď trovy právneho zastúpenia považoval za účelne vynaložené, nakoľko vedľajší účastník sa vecne vyjadroval jednak k premlčaniu nároku navrhovateľa, k nedostatkom zmluvy o úvere, neprijateľnosti zmluvných podmienok ako aj poukazoval na nekalé obchodné praktiky navrhovateľa, pred ktorými má byť spotrebiteľ chránený. Navrhovateľ mal dostatok času na späťvzatie návrhu ešte pred vstupom do konania vedľajšieho účastníka na strane odporcov.

Proti tomuto uzneseniu, výslovne len proti tretiemu odseku výroku, t.j. v časti priznania trov vedľajšieho účastníka, podal prostredníctvom právneho zástupcu odvolanie navrhovateľ a navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa v časti priznania náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi zmenil tak, že vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania neprizná, nakoľko ich nemožno považovať za účelné. Rozhodnutie súdu prvého stupňa neobsahuje odôvodnenie účelnosti trov právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka, v rozpore s ust. § 157 ods. 2 O.s.p., rozhodnutie je v tejto časti nepreskúmateľné. Otázka účelnosti vstupu vedľajšieho účastníka je odlišná od účelnosti právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka, ktorý má predmet činnosti vykonávať sám (por. napr. uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 17Co/91/2012). Občianske združenie s predmetom činnosti ochrana spotrebiteľa by mal byť subjekt odborne, personálne a materiálne pripravený na vykonávanie svojej činnosti. V tejto súvislosti poukázal aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6MCdo 5/2013, podľa ktorého trovy konania vzniknuté zastupovaním advokátov v hromadných veciach, kde sa obsah jednotlivých podaní mení len o aktualizáciu tej ktorej veci nemožno považovať za trovy nevyhnutne vynaložené na riadne bránenie práva na súde. Odôvodnené právne zastúpenie môže byť na mieste len v mimoriadne obtiažnych právnych veciach. S účinnosťou od 01.01.2015 je pre subjekt vedľajšieho účastníka stanovená povinnosť predložiť súhlas toho, na strane koho má vystupovať, v tomto konaní vedľajší účastník túto povinnosť nesplnil, pričom súhlas účastníka bol nevyhnutný aj v zmysle rozhodnutia Najvyššieho súdu SR R 62/2014. Procesný úspech odporcu objektívne nezávisel od intervencie vedľajšieho účastníka, namietané skutočnosti vedľajšími účastníkmi majú súdy povinnosť skúmať ex offa, bez potreby písomného vyjadrenia akéhokoľvek subjektu v konaní.

Odporcovia a ani vedľajší účastník odvolací návrh nepodali a k doručenému odvolaniu sa písomne nevyjadrili.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§10 ods. 1 O.s.p.), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 204 ods. 1 O.s.p.), oprávnenou osobou - účastníkom konania (§ 201 O.s.p.), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 201 a § 202 O.s.p.), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (§ 205 ods. 1 O.s.p.), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p.), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné a preto je potrebné uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti trov konania vedľajšieho účastníka potvrdiť.

Predmetom prieskumu odvolacieho súdu je odvolateľom napadnutá časť náhrady trov konania vedľajšieho účastníka.

Z obsahu rozhodnutia súdu prvého stupňa vo veci samej, odvolaním nenapadnutého, je jednoznačné, že súd konanie zastavil v dôsledku späťvzatia návrhu navrhovateľom.

Ustanovenie § 146 ods. 1 O.s.p. vyjadruje výnimku, kedy výsledok konania nie je rozhodujúci pre náhradu trov konania a kedy ani účastníci na ich náhradu nemajú nárok. Ide teda o prípady, kedy neplatí zásada zodpovednosti za výsledok konania. Ustanovenie ods. 2 je výnimkou v ust. § 146 ods.1 písm. c) a ukladá povinnosť nahradiť trovy konania tomu, kto zavinil, že konanie sa muselo zastaviť. Vyžaduje teda zodpovednosť za zavinenie účastníka, ktorého procesný úkon mal za následok zastavenie konania. Zavinenie v danom prípade je možné posudzovať len z procesného hľadiska, nie však podľa hmotného práva, lebo potom by išlo o posudzovanie dôvodnosti nároku vo veci samej tak, že by po zastavení konania súd neprípustne ďalej skúmal dôvodnosť uplatneného nároku.

S poukazom na vyššie uvedené teda pri zastavení konania zásadne platí, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku a iba ak boli splnené zákonné podmienky § 146 ods. 2 veta prvá alebo druhá, súd prizná právo na náhradu trov konania niektorému z účastníkov. Pre naplnenie podmienok cit. § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p., je potrebné splnenie podmienky, že niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy.

Posúdiac otázku náhrady trov konania v danej veci podľa vyššie citovaných zákonných ustanovení a uvedených kritérií, odvolací súd dospel k záveru, že v danom prípade boli splnené podmienky v zmysle cit. § 146 ods. 2 O.s.p. pre to, aby bol navrhovateľ, ktorý zoberal návrh späť bez pričinenia odporcov zaviazaný na náhrad trov konania odporcom i vedľajšiemu účastníkovi, pričom neboli tu dané žiadne dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré by bolo dôvodné vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznať.

V danom prípade bolo potrebné zaoberať sa tiež otázkou prípadného naplnenia podmienok cit. ust. § 150 ods. 1 O.s.p. Predpokladom výnimočného použitia tohto ustanovenia je, aby išlo o prípady hodné osobitného zreteľa. Ide o odchýlku zo zásady zodpovednosti za výsledok i zo zásady zodpovednosti za zavinenie a náhodu. Je odôvodnená tam, kde by strohá aplikácia ustanovenia o náhrade trov konania mohla v konkrétnych prípadoch viesť k nežiadúcej tvrdosti. Výnimočnosť prípadu môže spočívať jednak v okolnostiach danej veci, ale i v okolnostiach na strane účastníkov konania. Úvaha súdu o tom, či ide o výnimočný prípad a či sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, musí vychádzať z posúdení všetkých okolností konkrétnej veci. Týmito okolnosťami môžu byť dôvody osobné, majetkové a sociálne pomery účastníkov konania, dôvody uplatnenia nároku na súde, či postup účastníka v konaní. Obyčajnú nesolventnosť účastníka konania bez ďalšieho, pritom nemožno považovať za dostatočný dôvod, k uplatneniu § 150 ods. 1 O.s.p. Pri posudzovaní výnimočnosti dôvodov hodných osobitného zreteľa, je potrebné prihliadnuť k pomerom oboch strán konania.

K argumentácii žalobcu je potrebné uviesť, že nemožno akceptovať argumentáciu o neúčelne vynaložených trovách konania vedľajším účastníkom, pretože aj na základe argumentácie zo strany vedľajšieho účastníka došlo k zamietnutiu návrhu. Skutočnosť, že úkony, ktoré uskutočnil právny zástupca vedľajšieho účastníka, mohol uskutočniť vedľajší účastník, nie je dôvodom, pre ktorý by bolo vylúčené, aby združenie bolo v konkrétnom konaní zastúpené právnym zástupcom. Rovnako ani samotná skutočnosť, že samotné združenie má v radoch členov, ktorí majú právnické vzdelanie, nie je dôvodom, pre ktorý by bolo vylúčené, aby združenie bolo v konkrétnom konaní zastúpené právnym zástupcom. Ak sa účastník môže dať v konaní zastúpiť advokátom, potom je nezrozumiteľná námietka žalobcu, že ak sa vedľajší účastník dá zastúpiť, dochádza k nadbytočnému navyšovaniu trov konania, pretože v danom prípade nejde o navyšovanie trov, ale o vznik trov v dôsledku ústavného práva na zastupovanie. Z argumentácie žalobcu potom akoby vyplývalo, že žalobca môže byť v konaní zastúpený, žalovaný by nemal byť, resp. nie dostatočne kvalifikovane, pretože tak žalobcovi v prípade neúspechu zbytočne narastajú trovy. Je zrejmé, že ide o neprijateľný záver v rozpore s Ústavou SR, ako aj O.s.p.

Odvolací súd je toho názoru, že v danom prípade konaním vedľajšieho účastníka v podobe jeho právneho zastúpenia nedochádza k nadbytočnému navyšovaniu trov a nehospodárnosti konania, na

ktorú skutočnosť by mal súd prihliadať použitím ust. § 150 O.s.p. V tomto smere odvolací súd poukazuje na ust. § 3 ods. 4, 5 zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona o priestupkoch, podľa ktorých každý spotrebiteľ má právo združovať sa spolu s inými spotrebiteľmi združenia a prostredníctvom týchto združení v súlade so zákonom chrániť a presadzovať oprávnené záujmy spotrebiteľov, ako aj uplatňovať práva zo zodpovednosti voči osobám, ktoré spôsobili škodu na právach spotrebiteľov. Proti porušeniu práva a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa, môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Z uvedeného je zrejmé, že vedľajší účastník na strane žalovaného vstúpil do konania s cieľom chrániť a presadzovať oprávnené záujmy žalovaného, a preto pokiaľ vedľajší účastník bol v konaní zastúpený právnym zástupcom, nemožno v danom prípade zastávať názor, že týmto zastúpením došlo k nadbytočnému navyšovaniu trov konania a ne hospodárnosti konania aj s poukazom na ust. § 20 ods. 1 zák. č. 586/2003 Z.z. o advokácii, podľa ktorého každý má právo na poskytovanie právnych služieb a môže o ne požiadať u ktoréhokoľvek advokáta.

Podľa § 93 ods. 4 O.s.p. vedľajší účastník má rovnaké procesné práva ako účastník konania, na strane ktorého vystupuje. Preto to, čo sa vzťahuje na účastníka konania, platí, najmä z hľadiska náhrady trov konania aj pre vedľajšieho účastníka. Základnou otázkou na rozhodnutie o náhrade trov podľa zásady úspechu vyjadrenej predovšetkým v § 142 ods. 1 O.s.p. vo vzťahu ku trovám právneho zastúpenia advokátom v tejto veci je to, či takéto trovy so zreteľom na skutkovú a právnu zložitost' predmetu súdnej ochrany sú alebo nie sú účelne vynaložené trovy, ak sa súčasne vezme do úvahy aj to, že právne zastúpené advokátom je združenie podľa zákona č. 250/2007 Z.z. Predpoklad na priznanie náhrady trov konania v posudzovanej veci spočívajúci v podmienke, že trovy musia byť účelne vynaložené, treba interpretovať v súlade s dvomi významnými právnymi normami: 1. podľa článku 47 ods. 2 ústavy, každý má právo na právnu pomoc v konaní pred súdmi..., 2. podľa § 3 ods. 4 zák. č. 250/2007 Z.z. každý spotrebiteľ má právo združovať sa spolu s inými spotrebiteľmi v združeniach a prostredníctvom týchto združení v súlade so zákonom chrániť a presadzovať oprávnené záujmy spotrebiteľov, ako aj uplatňovať práva zo zodpovednosti voči osobám, ktoré spôsobili škodu na právach spotrebiteľov.

V prvom rade odvolací súd poukazuje na to, že podľa ústavy každý má právo na súdnu a inú právnu ochranu (čl. 46 ods. 1 ústavy) a každý má právo na právnu pomoc v konaní pred súdmi, za podmienok ustanovených zákonom. Žiadnym zákonom nie je vylúčené, aby toto základné právo na právnu pomoc uplatnilo aj združenie spotrebiteľov a preto toto právo môže uplatniť aj také združenie. Do obsahu tohto základného práva na právnu pomoc nesporne patrí aj zastúpenie účastníka konania (každého) advokátom. Obsah tohto základného práva však nepredpokladá, že spotrebiteľia, združení v nejakom združení, sú schopní uplatniť svoje základné právo na súdnu ochranu bez právnej pomoci spočívajúcej v zastúpení advokátom len z dôvodu, že sú právnickou osobou, založenou a vzniknutou za špecifickým účelom ochrany spotrebiteľov. Takéto združenie môže byť podľa názoru odvolacieho súdu, vytvorené aj z osôb, ktoré nemajú žiadny predpoklad, aby sa dokázali právne účinným spôsobom brániť v konaní pred príslušným súdom (podľa názoru odvolacieho súdu ide o znalosť procesných predpisov, ktorú nemožno stotožniť so znalosťou hmotnoprávnej problematiky ochrany spotrebiteľa) a tak len zo zamerania na ochranu spotrebiteľa sa nemôže, podľa odvolacieho súdu, vyvodzovať, že také združenie je schopné zabezpečiť realizáciu základného práva na súdnu ochranu bez zastúpenia advokátom. Navyše, v zákone č. 250/2007 Z.z. sa združenie uvádza vo viacerých ustanoveniach (§ 1, 3, 4, 10, 14b, 19, 20, 25 a 26a). Ani jedno z týchto ustanovení a rovnako ani Občiansky súdny poriadok neukladá takému združeniu (porovnaj najmä § 25 citovaného zákona), aby vo veciach, v ktorých je účastníkom alebo vedľajším účastníkom v konaní pred súdmi konalo bez reálneho uplatnenia základného práva na právnu pomoc, ktoré patrí každému, vrátane právneho zastúpenia advokátom. V tejto spojitosti treba pripomenúť, že podľa článku 2 ods. 3 ústavy každý môže konať, čo nie je zákonom zakázané a nikoho nemožno nútiť, aby konal niečo, čo zákon neukladá. Združeniu podľa § 25 zák. č. 250/2007 Z.z. žiaden zákon nezakazuje byť zastúpený advokátom (podľa názoru odvolacieho súdu ani v hmotnoprávných vzťahoch) a tento záver musí byť základom pre posúdenie práva združenia, na náhradu trov konania vzniknutých trovami advokátskeho zastúpenia. Takýto výklad základného práva na právnu pomoc podľa článku 47 ods. 2 ústavy v spojení s § 3 ods. 4 zák. č. 250/2007 Z.z. je potrebné uplatniť v posudzovanom spore aj vo vzťahu k § 146 ods. 2 O.s.p., osobitne k náhrade trov konania vzniknutých právnou pomocou poskytnutou advokátom.

Vychádzajúc z takéhoto výkladu ústavy a zákona o ochrane spotrebiteľov odvolací súd je názoru, že súčasťou ochrany spotrebiteľa v konaní pred súdom je taký výklad § 142 ods. 1 O.s.p., resp. §

146 ods. 2 O.s.p., ktorý akceptuje, že združenie spotrebiteľov, ak uplatní základné právo na súdnu ochranu, zásadne má právo na náhradu trov konania, ktoré súvisia s právnou pomocou poskytovanou advokátom. Takáto náhrada by mohla byť nepriznaná len v prípade, ak by niektoré úkony právnej pomoci spočívajúcej v zastúpení advokátom boli zbytočné, respektíve neúčelné, ale táto náhrada nemôže byť nepriznaná len na základe toho, že združenie spotrebiteľov sa dalo v konaní pred súdmi zastúpiť advokátom. Za neúčelný úkon však nemožno bez ďalšieho považovať vstup vedľajšieho účastníka do konania, lebo po prvé, taký úkon Občiansky súdny poriadok upravuje a pripúšťa bez obmedzenia (jediným obmedzením je to, že konanie zatiaľ právoplatne neskončilo) a po druhé, ide o vstup do neprávoplatne skončeného konania, v ktorom sa nedá vopred vylúčiť, že vedľajší účastník so zreteľom na povahu súdnej ochrany a jej špecifický predmet, ktorým je ochrana spotrebiteľa vo všeobecnosti môže účinným spôsobom plniť svoju funkciu vedľajšieho účastníka. V tejto veci došlo k takému vstupu do konania, ktorý odvolací súd nepovažuje, so zreteľom na uvedené, za neúčelný procesný úkon, a teda aj trovy tohto úkonu nie sú neúčelne vynaloženými trovami a odvolací súd ani iné neúčelné úkony právnej pomoci nezistil.

V danom prípade z obsahu spisu vyplýva, že vedľajší účastník na strane odporcov oznámil vstup do konania podaním doručeným súdu 03.10.2014 a dňa 22.04.2015 doručil súdu písomné vyjadrenie k zmluve účastníkov, poukázal na to, že zmluva neobsahuje obligatórne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, namietol premičanie nároku a navrhol návrh v celom rozsahu zamietnuť. K späťvzatiu návrhu navrhovateľom došlo podaním doručeným súdu 27.04.2015, tzn. pred pojednávaním vo veci. Nemožno preto súhlasiť s argumentáciou navrhovateľa, podľa ktorého zo strany vedľajšieho účastníka išlo o šablónovité a nijako neindividualizované a preto neúčelné podanie.

Rovnako nebolo možné prihliadnuť na ďalšiu odvoláciu námietku navrhovateľa, ktorý poukázal na to, že s účinnosťou od 01.01.2015 je pre subjekt vedľajšieho účastníka stanovená povinnosť predložiť súhlas toho, na strane koho má vystupovať, v tomto konaní vedľajší účastník túto povinnosť nesplnil, keď pre podmienky vstupu vedľajšieho účastníka do predmetného konania je potrebné vychádzať z právnej úpravy účinnej do 31.12.2014.

V zmysle ust. § 137 O.s.p. je súčasťou trov konania odmena za zastupovanie, ak je zástupcom advokát. Pravidlá pre výpočet odmeny advokáta upravuje vyhláška MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej aj „vyhláška“). Podľa § 9 ods. 1 vyhlášky základná sadzba tarifnej odmeny sa stanoví podľa tarifnej hodnoty veci alebo druhu veci, alebo práva a podľa počtu úkonov právnej služby, ktoré advokát vo veci vykonal, ak táto vyhláška neustanovuje inak. Podľa § 10 ods. 2 vyhlášky ak nie je ustanovené inak, považuje sa za tarifnú hodnotu výška peňažného plnenia alebo cena veci alebo práva, ktorých sa právna služba týka, určená pri začatí poskytovania právnej služby; za cenu práva sa považuje aj hodnota pohľadávky a hodnota záväzku.

Vychádzajúc z vyššie citovaných ustanovení vedľajšiemu účastníkovi vzniklo právo na náhradu trov prvostupňového konania, ktoré spočívajú v trovách právneho zastúpenia v celkovej výške 187,92 Eur. Trovy právneho zastúpenia odporcu v 1. rade sú vyčíslené v zmysle § 10 ods. 1 Vyhl. č. 655/2004 Z.z. za 2 úkony právnej služby á 51,45 Eur (1. prevzatie veci a zastúpenia, 2. písomné podanie na súd - vyjadrenie), a paušálna odmena za 2 úkony vo výške á 8,39 Eur, spolu 119,68 Eur. Trovy zastúpenia odporcu v 2. rade sú: základná sadzba tarifnej odmeny znížená o 50% v zmysle § 13 ods. 2 Vyhl. č. 655/2004 Z.z. á 25,73 Eur (1. prevzatie veci a zastúpenia, 2. písomné podanie na súd - vyjadrenie) a paušálna odmena za 2 úkony vo výške á 8,39 Eur, spolu 68,24 Eur.

V odvolacom konaní plne úspešnému vedľajšiemu účastníkovi vzniklo podľa § 142 ods. 1 v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. právo na náhradu trov konania voči v odvolaní neúspešnému navrhovateľovi, ale nakoľko náhradu trov odvolacieho konania si neuplatnil v súlade s § 151 O.s.p., súd mu náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

S poukazom na uvedené zdôvodnenie, odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti týkajúcej sa náhrady trov konania vedľajšieho účastníka s použitím § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil a vedľajšiemu účastníkovi nepriznal náhradu trov odvolacieho konania.

Senát krajského súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je možné podať odvolanie.